

РЕШЕНИЕ

№ 7492

гр. София, 10.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 12.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9288** по описа за **2021** година докладвано от съдия Снежанка Кьосева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ във вр. с чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по касационна жалба от П. И. П. със съдебен адрес в [населено място], срещу решение № 20164148 от 28.07.2021г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 110-ти състав по нахд № 1900/2021г., с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 20-4332-010225/19.06.2020г., издадено от началник група към СДВР, ОПП-СДВР, с което на основание чл.174, ал.3, пр.2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ на П. П. са наложени административни наказания: глоба в размер на 2000,00 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца за нарушение на чл.174, ал.3 от ЗДвП.

С жалбата се моли да бъде отменено решението на СРС, поради това, че е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че при извършената проверка е установена употреба на значително количество алкохол, поради което е образувано наказателно производство, което е приключило със споразумение и което е погълнало административното нарушение. Оспорва се констатацията, че касаторът е отказал тест за наркотици, поради това, че такъв не е предлаган.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът не изразява становище по жалбата.

Заклучението на прокурора е, че жалбата е неоснователна и недоказана, а решението на СРС правилно и законосъобразно.

Предмет на касационно оспорване е решение № 20164148 от 28.07.2021г. по нахд № 1900/2021г. на СРС. Оспорването е допустимо, тъй като е предявено от страна с право на жалба /арг. чл.210, ал.1 от АПК, в предвидения от закона 14-дневен преклузивен срок /чл.211, ал.1 от АПК/ и касае решение на районния съд, което съгласно чл.63, ал.1 от ЗАНН може да се обжалва с касационна жалба пред административния съд по реда на АПК на основанията по НПК. В правомощията на касационния съд е да се произнесе по основателността на жалбата, както и да провери служебно допустимостта и действителността на решението и неговото съответствие с материалния закон според установените фактически обстоятелства /арг. чл.218 във вр. с чл.220 от АПК /.

Касационният съд счита, че оспореният съдебен акт е постановен по допустима и редовна въззивна жалба от компетентния съд в надлежен състав, което определя неговите допустимост и действителност. Териториалната компетентност принадлежи на Софийски районен съд, който е родово компетентен съгласно чл.59, ал.1 от ЗАНН.

СРС е приел за установено следното: На 06.06.2020г., около 18,50ч. касаторът управлявал собствения си лек автомобил по [улица]в [населено място], с посока на движение от [улица]към [улица]. Пред посолството на Р. федерация бил спрян за проверка от екип на ОПП-СДВР. Проверяващите установили самоличността на касатора и на пътуващото с него лице - К. Д. К., както и че П. е във видимо неадекватно състояние и лъха на алкохол.След потърсено съдействие на място пристигнал екип на КАТ. Около 19,20ч. мл.автоконтрольор Н.Л. тествал касатора за употреба на алкохол с техническо средство и направената проба отчела положителен резултат - 1,79 промила в издишания въздух. След това Н.Л. поканил П. да се тества за употреба на наркотични вещества или техни аналози с техническо средство, но касаторът категорично отказал. При този отказ мл. автоконтрольор П. Б. С. издал талон за медицинско изследване, в който отразил извършената качествена проба с техническо средство за употреба на алкохол, както и че П. трябва да се яви във ВМА - С. до 40 минути от издаване на талона за медицинско и химическо или химико-токсикологично изследване. Издаден е акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ за две нарушения: 1./ по чл.5, ал.3, т.1 от ЗДвП - за управление на МПС с концентрация на алкохол в кръвта над 1,2 на хиляда и 2./ по чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП - отказ да бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози и неизпълнено предписание за химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози. Въз основа на АУАН е издадено оспореното НП, с което за нарушението по чл.174, ал.3, пр.2 от ЗДвП са наложени наказания: глоба в размер на 2000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца. По отношение на описаното в т.1 на АУАН нарушение, с НП на основание чл.33, ал.2 от ЗАНН е прекратено административно наказателното производство, поради това, че са констатирани признаци на престъпление по чл.343б, ал.1 от НК.

Фактическата обстановка е правилно установена.При тези данни СРС обосновано е приел, че П. П. е извършил нарушението, за което са му наложени административни наказания с НП.

Неоснователно е възражението на касатора, че образуваното наказателно производство, което е приключило със споразумение е погълнало административното

нарушение, предмет на НП. Двете производства не са идентични, поради което едното не поглъща другото. Наказателното производство е образувано след прекратяване на административно наказателното производство по отношение на описаното в т.1 на АУАН нарушение, визиращо елементи от състава на престъплението по чл.343б, ал.1 от НК. За нарушението по т.1 от АУАН не е наложено административно наказание с оспореното НП. С НП са наложени наказания за описаното в т.2 на АУАН нарушение - това по чл. 174, ал.3, пр.2 от ЗДвП. Разликата между обективната страна на престъплението по чл.343б, ал.1 от НК и обективната страна на нарушението по 174, ал.3, пр.2 от ЗДвП е съществена. Следва да се прави разлика и по отношение направените от касатора откази. Отказът му да даде кръв за изследване е с цел проверка на отчетения положителен резултат при извършената проверка с техническото средство. Вторият отказ на П. е във връзка с предложението да бъде тестван за наркотични вещества или техни аналози. Двата отказа съответно обективират елементи от състава на престъпление и от състава на нарушение.

Неоснователно е и възражението, според което на касатора не е предлагано да бъде тестван за наркотични вещества или техни аналози. Нарушението е описано в АУАН, който се ползва с доказателствена сила до оборването му. В случая не са събрани доказателства в подкрепа на тезата на П.. От друга страна, както с писмени, така и с гласни доказателства се установяват описаните в АУАН обстоятелства.

При така установеното, касационният съд намира, че оспореното решение е правилно и законосъобразно. Касационната жалба е неоснователна.

Страните не претендират присъждане на разноски.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2, пр.2 от АПК и чл.222, ал.2, т.2 от АПК,
СЪДЪТ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ в сила Решение № 20164148 от 28.07.2021г., постановено по нахд № 1900/2021г. по описа на Софийски районен съд, НО, 110-ти състав,
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.